

Donec annuntiem brachium tuum * generatióni omni, quæ ventura est : Poténtiam tuam, et justitiam tuam Deus usque in altissima, quæ fecisti magnalia : * Deus quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationés multas, et malas : et conversus vivificásti me : * et de abyssis terræ iterum reduxisti me : Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et conversus consolásti es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et reverti fuerint qui querunt mala mihi.

Psalmus 74.

Deus iudicium tuum regida : * et justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit pauperes pópuli, et salvos faciet filios pauperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole,

et ante lunam, * in generatiónem et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terrám. Oriétur in díctibus ejus justítia, et abundantia pacis : * donec auferatur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flumine usque ad términos orbis terrarum.

Coram illo prócedent Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera offerent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit pauperem a poténite : * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi : * et ánimas pauperum salvas faciet.

Ex ustris et iniquitate redímet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arábiæ, et adorábit de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Libanum fructus ejus : * et floréunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante

solem permanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replebitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Añã. Esto mihi Dómine, in Deum protectórem.

Añã. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labore hóminum non sunt, * et cum hominibus non flagellábuntur :

Ideo tenuit eos superbia, * opérti sunt iniquitate et impietate sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transierunt in afféctum cordis.

Cogitáverunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátē in excélsō locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómōdo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsō ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in sæculo, * obtinérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce nationem filiorum tuórum reprohávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intéligam in novissimis eórum.

Verúm tamen propter dolos posuisti eis : * deiecisti eos dum allevárentur.

Quómōdo facti sunt in desolatiónem, súbito defecerunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitate tua imaginem ipsórum ad nihilum redígēs.

Quia inflammátum est cor meum, * et renes mei commutáti sunt : * et ego ad nihilum redactus sum, et nescívi.

Ut júmentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntate tua deduxisti me , * et cum gloria suscepisti me .

Quid enim mihi est in celo ? * et a te quid volui super terram ?

Delicet caro mea , et cor meum : * Deus cordis mei , et pars mea Deus in æternum .

Quia ecce , qui elongant se a te , peribunt : * perdidisti omnes , qui fornicantur abs te .

Mihi autem adhaerere Deo bonum est : * ponere in Domino Deo spem meam : Ut annuntiem omnes prædicationes tuas , * in portis filiae Sion .

Psalmus 75.
Ut quid Deus repulisti in finem : * iratus est furor tuus super oves pascuum tuæ ?

Memor esto congregationis tuæ , * quam possidisti ab initio .

Redemisti virgam hereditatis tuæ : * mons Sion , in quo habitasti in eo .

Leva manus tuas in superbias eorum in finem : * quanta malignatus est inimicus in sancto !

Et gloriati sunt qui oderunt te : * in medio solemnitatis tuæ .

Posuerunt signa sua , signa : * et non cognoverunt sicut in exitu super summum .

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt , já

nuas ejus in idipsum : * in securi , et ascia dejecerunt eam .

Incenderunt igni Sanctuarium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui .

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : * quisecere faciamus omnes dies festos Dei a terra .

Signa nostra non vidimus , jam non est Propheta : * et nos non cognosceat amplius .

Usquequo Deus improperabit inimicus : * irritat adversarius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam , et dexteram tuam , * de medio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operatus est saldem in medio terra .

Tu confirmasti in virtute tua mare : * contribuisti capita draconum in aquis .

Tu confregisti capita draconis : * dedisti eum escam populis Æthiopum .

Tu dirupisti fontes , et torrentes : * tu siccasti fluvios Ethan .

Tuus est dies , et tua est nox : * tu fabricatus es auroram et solem .

Tu fecisti omnes terminos terre , * astatem et ver tu plasmasti ea .

Memor esto hujus , inimicus improperavit Dño : *

et populus insipiens incitavit nomen tuum .

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi , * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem .

Respice in testamentum tuum : * quia repleti sunt , qui obscurati sunt , terra domibus iniquitatum .

Ne avertatur humilis factus confusus : * pauper et inops laudabunt nomen tuum .

Exurge Deus , júdica causam tuam : * memor esto improperiorum tuorum , eorum quæ ab insipiente sunt tota die .

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : * superbiam eorum , qui te oderunt , ascendit semper .

Añ. Liberasti virgam hereditatis tuæ .

Añ. Et invocabimus .
Psalmus 74.
Confitebor tibi Deus : * confitebimur , et invocabimus nomen tuum .

Narrabimus mirabilia tua : * cum accepero tempus , ego justitias judicabo .

Liquifecta est terra , et omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus .

Bixi iniquis : Nolite inique agere : * et delinquentibus : Nolite exaltare cornu .

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem .

Quia neque ab Oriente , neque ab Occidente , neque a desertis montibus : * quoniam Deus júdex est .

Hunc humiliat , et hunc exultat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto .

Et inclinavit ex hoc in hoc : vertuntamen fæx ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatores terræ .

Igo autem annuntiabo in sæculum : * cantabo Deo Jacob .

Et omnia cornua peccatorum confringam : * et exaltabuntur cornua justorum .

Psalmus 75.
Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus .

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion .

Ibi confregit potentias armorum , * scutum , gladium et bellum .

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde .

Dormierunt somnū suum : * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis .

Ab increpatione tua Deus Jacob , * dormitaverunt qui ascenderunt equos .

Tu terribilis es , et quis resistet tibi ? * ex tunc tunc tua .

De celo auditum fecisti iudicium : * terra tremuit et quævit ,

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circuitu ejus afferitis múnera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Añ. Et invocábitus nomen tuum Dómine.

Añ. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamavi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi. In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Renúit consolári anima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum, et defécit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus. Cogitavi dies antiquos : * et annos aetérnos in mente habui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spiritum meum.

Numquid in aetérnum projiciet Deus : * aut non appónet ut complacitor sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam absíndet, * a generatióne in generatióne ?

Aut obliviscéetur miseréri Deus ? * aut contiñebit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc capí : * hæc mutató dextéra Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab initio mirabílium tuórum.

Et meditabor in ómnibus óperibus tuis : * et in adinventiõibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecisti in pópulis virtútem tuam : * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ : * et timuerunt, et turbatæ sunt abyssis.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dederunt nubus.

Etenim sagittæ tuæ tráscunt : * vox tonitruí tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sétimæ tuæ in aquis multis :

* et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam : * inclinaté aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiones ab initio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pópulo in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generatió áltera.

Filii qui nascéntur, et exúrgent, * et narrábunt filiis suis :

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandata ejus exquirant.

Ne siant sicut patres eórum : * generatió prava et exasperans :

Generatió, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem inténdentes et mittentes arcum : * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Taneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémó : * et adaquávit eos velut in abisso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsus in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dirérent : Numquid póterit Deus parare mensam in desérto ?

Quoniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torrérunt inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut parare mensam pópulo suo ?

Ideo audivit Dominus, et distulit: * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel.

Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutari ejus:

Et mandavit nubibus desuper, * et januas coli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem coeli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo: * cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de coelo: * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes: * et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: * circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum: * et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, * et electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc: * et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: * et anni eorum cum festinatione.

Et cum occiderent eos, quae-

rebant eum: * et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et commemorati sunt quia Deus adjutor est eorum: * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentisunt ei:

Cor autem eorum non erat rectum cum eo: * nec fideles habiti sunt in testamento ejus:

Ipsae autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum: * et non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam: * et non accendit omnem iram suam:

Et recordatus est quia caro sunt: * spiritus vadens, et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in iniquo?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum: * et sanctum Israel exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus ejus, * die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Aegypto signa sua: * et prodigia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos conomyiam,

et comedit eos: * et ranam, et disperdidit eos.

Et dedit arugini fructus eorum: * et labores eorum locusta.

Et occidit in grandine vineas eorum: * et moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum: * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suae: * indignationem, et iram, et tribulationem, immissiones per angelos malos.

Viam fecit semita irasuae, non pepercit a morte animabus eorum: * et jumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum: * et perdidit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt: * et inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suae, * montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et eiecit a facie eorum gentes: * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentaverunt, et exa-

cerbaverunt Deum excelsum: * et testimonia ejus non custodierunt.

Et averterunt se, et non servaverunt pactum: * quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis: * et in sculptilibus suis ad emulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, et sprevit: * et ad nihilum redexit valde Israel.

Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivatem virtutem eorum: * et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum: * et hereditatem suam sprevit.

Juvenes eorum comedit ignis: * et virgines eorum non sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in gladio occiderunt: * et viduae eorum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph: * et tribum Ephraim non elegit:

Sed elegit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et edificavit sicut unicor-nium sacrificium suum in terra, * quam fundavit in sæcula.

Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium : * de post fortantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum : * et Israel hereditatem suam :

Et pavit eos in innocentiâ cordis sui : * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Añs. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Añs. Propitius esto.

Psalmus 78.

Dez venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum : * posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cœli : * carnes sanctorum tuorum bestias terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam in circuitu Jerusalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Utsquequê Dômine irascêris in finem : * accendatur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes, quæ te non noverunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt :

Quia comederunt Jacob : * et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiâ tuâ : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutâris noster : et propter gloriam nominis tui Dômine libera nos : * et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in gentibus : Ubi est Deus eorum ? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Utsio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est : * intrôeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum : * improprium ipsorum, quod exprobraverunt tibi Dômine.

Nos autem populus tuus, et oves pascuæ tuæ, * constituimus tibi in sæculum generationem.

In generationem et generationem * annuntiabimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israel, intende : * qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chéribim, * manifestare coram Ephraim, Benjamin, et Manasse.

Excita potentiam tuam, et veni, * ut salvos facias nos. Deus converte nos : * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Dômine Deus virtutum, * quotisque irascêris super orationem servi tui ?

Gibabis nos pane lacrymarum : * et potum dabis nobis in lacrymis in mensura ?

Posuisti nos in contradictione vicinis nostris : * et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum converte nos : * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Vineam de Egypto transulisti : * eiecisti gentes, et plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus : * plantasti radices ejus, et implevit terram.

Operuit montes umbra ejus : * et arbusta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare : * et usque ad lumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti materiam ejus : * et vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam ?

Exterminavit eam aper de silva : * et singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum convertere : * respice de celo, et vide, et visita vineam istam.

Et perſice eam, quam plantavit dextera tua : * et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni, et suffossa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dextera tua : * et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te, vivificabis nos : * et nomen tuum invocabimus.

Dômine Deus virtutum converte nos : * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Añs. Propitius esto peccatis nostris, Dômine.

Per Annum. 7. Gaudébunt labia mea, cum cantavero tibi. **8.** Et anima mea, quam redemisti.

In Adv. 7. Ex Sion spes decoris ejus. **8.** Deus noster manifeste veniet.

Pro uno Martyre. 1. Glória et honore coronasti eum Dômine. **2.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyribus. 3. Letamini in Dômino et exultate justi. **4.** Et gloriamini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice. 7. Amavit

eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriæ induit eum.

Pro una Sancta. **V.** Specie tua, et pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, et regna.

AD LAUDES,

Añ. Tibi soli peccavi, Domine, miserere mei. **Psalm.** Miserere mei. 60. **Añ.** Domine.

Psalmus 80.

DOMINE, refugium factus es nobis: * a generatione in generationem.

Friusquam montes fierent, aut formaretur terra, et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitatem: * et dixisti: Convertimini filii hóminū. Quóniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies hesternæ, quæ præterit;

Et custódia in nocte, * quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, mane floreat, et transeat: * vespere decídat, induret, et areseat.

Quia defecimus in ira tua, * et in furóre tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecerunt: * et in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aræa meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni: * et amplius eorum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetudo: * et corripimur. Quis novit potestatem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumerare? **D**exteram tuam sic notam fac, * et eruditus corde in sapientia.

Convertere Domine usquequo? * et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus misericordia tua: * et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in ópera tua: * et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et ópera manuumstrarum operis super nos: * et opus manuumstrarum dirige.

Añ. Domine, refugium factus es nobis.

Añ. In matutinis meditabor in te. **Psalmus.** Deus meus. 19.

Añ. Cantemus.

Cart. Moysi. Exodi 15.
CANTEMUS Dño: glorióse enim magnificatus est,

* equum et ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea, et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem: **I**ste Deus meus, et glorificabo eum: * Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaois et exercitum ejus projecit in mare:

Lécti principes ejus submersi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuerunt eos, descendunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in virtutibus: dextera tua, Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos:

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquæ: **S**tetit unda fluens, * congregatae sunt abyssus in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar et comprehendam, * didividam spolia, implébitur anima mea:

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flav spiritus tuus, et operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine? * quis si-

milis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis faciens mirabilia?

Exstendit manum tuam, et devoravit eos terra. * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti:

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascendunt populi, et irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Iunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: * obringerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui:

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuæ, * firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es Domine:

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tuæ. * Dominus regnabit in ætérnum, et ultra.

Ingressus est enim eques Phærao cum curribus et equitibus ejus in mare: * et rediit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Añ. Cantemus Dómino: glorióse.

Añ. In sanctis ejus laudate Deum. **Psalm.** Laudate Dñm de cœlis. 20.

Capitulum. Rom. 15. d. **N**ox præcessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo ópera tenebrarum, et induamur arma lucis: sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Lux ecce surgit aërea:
Pallens facessat cecitas,

Quæ nosmet in præceptis
diu
Erróre traxit devio.

Hæc lux serenum cónse-
rat,

Puróque nos præstat sibi:
Nihil loquámur sùbdolum:
Volvamus obscúrum ni-
hil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne
manus,

Oculive peccent líbri-
ci, Ne noxa corpus inquinet.
Speculátor adstat desu-
per

Qui nos díebus ómnibus,
Actúsque nostros prospí-
cit

A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

R. Repléti sumus mane

misericórdia tua. **V.** Ex-
ultavimus, et delectati
sumus.

Añ. Benedictus, **Añ.**

In sanctitate serviámus
Dómino, et liberabit nos
ab inimicis nostris.

**Preces quando dicenda
sunt, habeatur 65.**

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Invitat.
Adoremus Dóminum, *
Quóniam ipse fecit nos.
Psalmus. Venite, exulté-
mus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quæ
regis,

Atténde laudis canticum,
Quod excubantes psállim-
us.

Nam lectulo consúrgi-
mus

Noctis quieto tempore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vulnèrum.

Quo fraude quidquid dæ-
monum

In noctibus deliquimus;
Abstérget illud coelitus
Tuæ potestas glóriæ.

Ne corpus adstet sórdi-
dum,
Nec torpor instet córdium,
Nec criminis contagio

Tépescat ardor spiritus.
O hoc Redemptor, quæ-
sumus,

Reple tu nos lúmine,
Per quod díerum circulis,
Nullis ruámus actibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patricie compar Únice
Cum Spiritu Paráclito,

Regnans per omne sæcu-
lum, Amen.

Añ. Exultate.

Psalmus 80.

Exultate Deo adjutori
nostro: * jubilate Deo
Jacob.

Súmte psalmum, et date
tympanum: * psalterium
jucúndum cum cithara.

Buccinate in Neoménia
tuba, * in insigni die so-
lemnitatis vestræ:

Quia præceptum in Israel
est: * et judicium Deo
Jacob.

Testimónium in Joseph
pósuit illud, cum exiret de
terra Ægypti: * linguam

quam non nóverat, audivit,
Dixerit ab onéribus dor-
sum ejus: * manus ejus

in cõphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti
me, et liberávi te: * exau-
divi te in abscondito tem-
pestatis: probavi te apud
aquam contradiccionis.

Audi pópulus meus, et
contestabor te: * Israel si
audieris me, non erit in
te deus recens, neque ad-
orábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te
de terra Ægypti: * dilata
ostium, et implébo illud.

Et non audivit pópulus
meus vocem meam: * et
Israel non inténdit mihi.

Et dimisi eos secúndum
desideria cordis eorum. *
Ibunt in adinventiõibus
suis.

Si pópulus meus audis-
set me: * Israel si in viis
meis ambuláset:

Pro nihilo fórsitan inimi-
cos eorum humillássem: *
et super tribulantes eos
emissem manum meam.
Inimici Dómini mentiti
sunt ei: * et erit tempus
eorum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe
frumenti: * et de petra,
melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagoga
deorum: * in medio
autem deos dijúdicat.

Isquequo judicatis ini-
quitatem: * et facies pec-
catorum súmitis?

Judicáte egéno, et pupi-
lo: * húmílem, et paúpe-
rem justificáte.

Eripite pauperem: * et
egénum de manu peccató-
ris liberáte.

Nesciérunt, neque intel-
lexérunt, in tenebris ám-
bulant: * móvèbúntur
ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et
filii Excelsi ómnes.

Vos autem sicut hómines
moriémini: * et sicut
unus de principibus cadé-
tis.

Surge, Deus, júdica ter-
ram: * quóniam tu heredi-
tábis in ómnibus gentibus.

Añ. Exultate Deo adju-
tori nostro.

Añ. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis similis erit
tibi? * ne taceas, ne-
que compescáris Deus:

Quóniam ecce inimici tui somerunt: * et qui oderunt te, extulerunt caput.

Super pópulum tuum malignaverunt consilium: * et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Venfite, et disperdamus eos de gente: * et non memorerit nomen Israel ultra.

Quóniam cogitaverunt unanimitèr: * simul adversum te testamentum disposerunt, tabernacula Idumæórum et Ismahelitæ:

Noah, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenæ cum habitantibus Trum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sisaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébece, et Sálmana:

Omnes principes eórum, * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequeris illos in

tempestáte tua: * et in ira tua turbabis eos.

Imple facies eórum ignominia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant, et conturbentur in sæculum sæculi: * et confundántur, et pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalms 85.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtutum! * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Dómine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * videbitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum, exaudi orationem meam: *

aúribus percípe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melíor est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritatem diligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privabit bonis eos, qui ambulat in innocéntia: * Dómine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Añã. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Añã. Benedixísti.

Psalms 84.

Benedixisti Dómine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua letabitur in te.

PARS HIEMALIS.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiám quid loquatur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam:

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verítmamen prope tíméntes eum salutáre ipsíus: * ut inhabitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et veritas obviaverunt sibi: * iustitia, et pax osculátæ sunt.

Veritas de terra orta est: * et iustitia de celo prospexit.

Memin Dóminus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalms 88.

Inclina Dómine aurem tuam, et exaudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi animam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætifica animam servi tui, quóniam ad te Dómine animam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suavis, et mitis: * et multa

miseriçordiæ omnibus invocantibus te.

Atribus pèrcepe Dòmine orationem meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te : * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Dòmine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecisti, venient, et adorábunt coram te Dòmine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dòmine, in via tua, et ingrediar in veritate tua : * lætétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebór tibi Dòmine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruisi animam meam ex inférno inferióri.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quasiéruunt animam meam, * et non proposuerunt te in conspèctu suo.

Et tu Dòmine Deus miserátor et misericors, * patiens, et multa misericórdia, et verax.

Respice in me, et miserere mei : * da împérium

tuum púero tuo : et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Iac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dòmine adjuvisti me, et consolatus es me.

Añā. Benedictus Dòmine terram tuam.

Añā. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dòminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illie.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundavit eam Altissimus ?

Dòminus narrábit in scriptúris populórum, et principum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætantium ómnium * habitatio est in te.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salutis meæ * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspèctu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad preceem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Estimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mórtuos liber.

Icut vulnerati dormientes in sepúlchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inópia.

Clamavi ad te Dòmine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis faciès mirabilia : * aut medici suscitábunt et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te Dòmine clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Dòmine repélis orationem meam : * avértis faciém tuam a me ?

Lauper sum ego, et in

labóribus a juventúte meæ : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbáverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Añā. Fundaménta ejus in montibus sanctis.

Añā. Benedictus.

Psalmus 88.

MISERICORDIAS Dòmini * in ætérnum cantabo.

In generatíonem et generatíonem * annuntiábo veritatem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In ætérnum misericórdia edificábitur in colis : * præparabitur veritas tua in eis.

Dispóni testaméntum electis meis, júravi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et edificábo in generatíonem, et generatíonem * sedem tuam :

Confitebúntur cœli mirabilia tua Dòmine : * etenim veritatem tuam in ecclésia sanctorum.

Quóniam quis in nubibus æquábitur Dòmino : * similis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificátur

in consilio sanctorum : * magnus et terribilis super omnes, qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum quis similis tibi? * potens es Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris : * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum : * in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt caeli, et tua est terra, orbem terrae et plenitudinem ejus tu fundasti : * Aquilonem, et mare tu creasti.

Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt : * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua : * justitia et iudicium preparatio sedis tuae.

Misericordia et veritas praecedent faciem tuam : * beatus populus, qui scit jubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die : * et in justitia tua exultabunt.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es : * et in benedicto tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra : * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locutus es in vi-

sione sanctis tuis, et dixisti : * Posui adiutorium in potente : et exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum : * oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei : * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos ejus : * et odientem eum in fugam convertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso : * et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me : **P**ater meus es tu : * **D**eus meus, et susceptor salutis meae.

Et ego primogenitum ponam illum : * excelsum praeregibus terrae.

In aeternum servabo illi misericordiam meam : * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies caeli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in iudiciis meis non ambulaverint :

Si justitias meas profanaverint : * et mandata mea non custodierint :

Visitabo in virga iniquitates eorum : * et in verbis peccata eorum.

Misericordia autem meam non dispergam ab eo : * neque nocere in veritate mea :

Neque profanabo testamentum meum : * et quae procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar : * semen ejus in aeternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo : * et sicut luna perfecta in aeternum : et testis in caelo fidelis.

Tu vero repulisti et despexisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : * profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diriperunt eum omnes transeuntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprementium eum : * latificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adiutorium gladii ejus : * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione : * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus : * perdidisti eum confusione.

Usquequo Domine avertis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quae mea substantia : * numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui vi-
vet, et non videbit mortem : * eruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine, * sicut jurasti David in veritate tua?

Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum : * (quod continui in sinu meo) multarum gentium. Quod reprobraverunt inimici tui Domine, * quod reprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in aeternum : * fiat, fiat.

Psalmus 95.

Deus ultionum Dominus * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terram : * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine : * usquequo peccatores gloriabuntur :

Effabuntur, et loquentur iniquitatem : * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt : * et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduum, et advenam interfecerunt : * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dóminus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in pópulo : * et stulti aliquando sapite.

Qui plantávit aurem, non audiet ? * aut qui finxit óculum, non considerat ?

Qui corripit gentes, non arguet : * qui docet hóminem scientiam ?

Dóminus scit cogitationes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Dómine : * et de lege tua docueris eum.

Et miseres ei a diebus malis : * donec sodiatur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam : * et hereditatem suam non derelinquet :

Quoadúsque justitia convertatur in iudicium : * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes ? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem ?

Nisi quia Dóminus adjuvit me : * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvabat me.

Secúndum multitudinem doctorum meorum in corde meo : * consolatiónes

tuae latificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis : * qui fingis laborem in præcepto ?

Captabunt in animam iusti : * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adiutoriúm spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsórum : et in malitia eórum disperdet eos : * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Añ. Benedictus Dóminus in ætérnum.

Añ. Cantate.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantate Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimónia, et magnificentia in sanctificatióne ejus.

Afferre Dómino patriæ

géntium, afferre Dómino glóriam et honórem : * afferre Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hóstias, et introite in átria ejus : * adorare Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a facie ejus universa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnâvit.

Etenim corrêxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicabit pópulos in æquitate.

Lætentur cœli, et exaltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébit campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

¶ **U**nc exultabunt ómnia ligna silvârum a facie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et pópulos in veritate sua.

Psalmus 96.

DOMINUS regnâvit, exultet terra : * læténtur insulæ multa.

Nubes, et caligo in circuitu ejus : * justitia, et iudicium correctio sedis ejus. Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Profluxerunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Dómini : * a facie Dómini omnis terra. Annuntiaverunt cœli ju-

stitiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus. Confundántur omnes qui adorant sculptilia : * et qui gloriántur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ, * propter iudicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus animas sanctorum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini iusti in Dómino : * et confitémini memoriam sanctificatiónis ejus.

Añ. Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus.

Per Annum. ¶ Intret oratio mea in conspectu tuo Dómine. ¶ Inclina aurem tuam ad precem meam.

In Adventu. ¶ Emitte Agnum Dómine Dominatorem terræ. ¶ De petra deserti ad montem filie Sion.

Pro uno Martyre. ¶ Posuisti Dómine super caput ejus. ¶ Corónam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus. ¶ Exultent iusti in conspectu Dei. ¶ Et delectentur in lætitia.

Pro Confess. Pontif. v.
 Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificandum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. v.
 Os iusti meditabitur sapientiam. **R.** Et lingua ejus loquetur iudicium.

Pro una Sancta. v.
 Jurábit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES,

Añá. Spiritu principali confirma cor meum Deus.
Psalm. Miserére mei. 60.
Añá. In veritate.

Psalmus 442.

DOMINE exaudi orationem meam. aúribus percípe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi: * et anxíatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquórum, meditatus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expánde manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

veléscit exaudi me Dó-

mine: * defécit spiritus meus.

Non avértas faciém tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulém: * quia ad te levávi animá meam. Eripe me de inimicis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúct me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine, vivificábis me in aequitate tua.

Edúces de tribulatióne animam meam: * et in misericórdia tua dispédes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Añá. In veritate tua exaudi me Dómine.

Añá. Illúmina Dómine vultum tuum super nos.
Psalmus. Deus Deus meus. 49.

Añá. Dómine.

Cant. Habacuc. Cap. 5.

DOMINE audivi auditiónem tuam, * et timui. Dómine opus tuum, * in medio annórum vivífica illud.

in medio annórum notum fácies: * cum irátus

fúeris, misericórdiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet. * et sanctus de monte Pharan:

Quéruiet cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit. * cœrnua in manibus ejus: **I**bi abscondita est fortitudo ejus: * ante faciém ejus ibit mors.

Et egrediétur diabolus ante pedes ejus: * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contriti sunt montes sæculi. Incurváti sunt cœlles mundi, * ab iníeribus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentória Ethiópiae, * turbábuntur pelles terræ Mædian.

Numquid in fluminibus irátus es Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua? **Q**ui ascendes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tribubus quæ locútus es: **I**lvius scindes terræ: viderunt te, et doluerunt montes: * gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocé suam: * altitudo manus suas levávit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo, * in luce

sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupescías Gentes.

Egressus es in salutem popúli tui: * in salutem cum Christo tuo: **P**ercussisti caput de domo impii: * denudásti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eórum * sicut ejus, qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audisti, et conturbátus est ventrem eus: * a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ósibus meis, * et subter me scáteat.

Et requiescam in die tribulatiónis: * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ: * et arva non afferent cibum. Abscédetur de ovili pecus: * et non erit arménium in præsepibus.

Ergo autem in Dómino gaudebo: * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitudo

mea : * et ponet pedes meos quasi cervörum.
Et super excelsa mea deducet super victor * in psalmen canentem.

Añã. Dömine audiri auditum tuum , et timui.

Añã. In tympano et choro , in chordis et órgano laudate Deum. **Psalm.** Laudate Döminum de cölis. 20.

Capitulum. Rom. 15. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo opera tenebrarum , et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Aeterna cöeli glória ,
Beata spes mortali-
um ,

Summi Tonantis Unice ,
Castæque proles virginis.

Da dexteram surgentibus ,
Exurgat et mens sobria

Flagrans et in laudem Dei,
Grates rependat debitas.

Ortus refulget lucifer ,
Præstique solem nuntius :

Cadunt tenebræ noctium :
Lux sancta nos illuminet.

Manensque nostris sensibus ,

Noctem repellat sæculi ,
Omnique fine temporis

Purgata servet pectora.
Quæsita jam primum Fi-

des
In corde radices agat.

Secunda Spes congaudeat,
Qua major extat Charitas.

Deo Patri sit glória ,
Ejusque soli Filio ,

Cum Spiritu Paraclyto ,

Nunc , et per omne sæculum , Amen.

Repleti sumus mane misericordia tua. Exultavimus , et delectati sumus.

Ad Benedictus , Añã.
Per viscera misericordia Dei nostri visitavit nos Oriens ex alto.

Preces quando dicenda sunt , habentur 65.

SABBATO

Ad Matutinum , Invitat.
Döminum Deum nostrum ,
* Venite adoremus. **Psalm.**
Venite , exultemus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ ,

Mundi regis qui machinam ,

Unius et substantiæ ,
Trinusque personis Deus.

Nostros pius cum canticis
Fletus benigne suscipe ,

Ut corde puro sordium
Te perframur largius.

Iumbos , jecurque morbida
Flammis adure congruis ,

Accincti ut artus excubent ,

Luxu remoto pessimo.
Quicumque ut , horas noctium

Nunc concinendo rumpimus ,

Dilemur omnes affatim
Donis beata patriæ.

Præsta Pater piissime ,
Patrique compar Unice ,

Cum Spiritu Paraclyto
Regnans per omne sæculum , Amen.

Añã. Quia mirabilia.

Psalmus 97.

Cantate Dömino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus , * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Döminus salutarem suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordia suæ , * et veritatis suæ dömi Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutarem Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra , * cantate , et exultate , et psallite.

Psallite Dömino in cithara , in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus , et voce tubæ cornæ.

Jubilate in conspectu Regis Dömini : * moveatur mare , et plenitudo ejus : orbis terrarum , et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu , simul montes exultabunt a conspectu Dömini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia , * et populum in aequitate.

Psalmus 98.

Döminus regnavit , irascantur populi : * qui sedet super Cherubim , moveatur terra.

Döminus in Sion magnus : * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nömini tuo magno : quoniam terribile , et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones : * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Döminum Deum nostrum , et adorare scabellum pedum ejus : * quoniam sanctum est.

Moyses , et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Samuel inter eos , qui invocant nomen ejus.

Invocabant Döminum , et ipse exaudivat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiabant testimonia ejus : * et præceptum quod dedit illis.

Dömine Deus noster tu exaudivas eos : * Deus tu propitius fuisti eis , et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dñm Deum nostrum , et adorare in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dñs Deus noster.

Añã. Quia mirabilia fecit Döminus.

Sequens Añã , et Psalm.

Jubilate , hic prætermittitur , quando dicitur in Laud. ut in Sabbatis , in quibus fit Officium de S. Maria , et in Vigil. Nativ. Dömini in Sabbato occurrente : et ejus loco dicitur

Añã et Psalm. Bonum est confiteri Dömino.

Añã. Jubilate.

Psalms 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servite Dómino in lætítia.

Introite in conspéctu ejus : * in exultatióne.

Scilicet quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos , et non ipsi nos.

Pópulus ejus : * et oves páscuæ ejus : * introite portas ejus in confessiõe , átria ejus in hymnis : confitèmini illi.

Laudate nomen ejus : quóniam suavis est Dóminus , in ætérnum misericórdia ejus , * et usque in generatiõnem et generatiõnem veritas ejus.

vel Psalms 94.

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo , Altíssime. **A**d annuntiandum mane misericórdiam tuam : * et veritatem tuam per noctem.

In decachórdò psaltério : * cum cãntico , in cithara. **Q**uia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuarum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua , Dómine ! * nimis profúnda factæ sunt cogitatiões tuæ :

Vir insipiens non cognóscet : * et stultus non intelligit hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenem : * et apparúerint omnes , qui operántur iniquitatem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum , Dñe.

Quóniam ecce inimici tui Dómine , quóniam ecce inimici tui peribunt : * et dispergéntur omnes , qui operántur iniquitatem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberis.

Et despéxit óculus meus inimicos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus audiet auris mea.

Iustus ut palma florébit : * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini , * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Ad huc multiplicábuntur in senécta úberis : * et bene patiéntes erunt , ut annóntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster , * et non est iniquitas in eo.

Psalms 100.

MISERICORDIAM et júdicíũ * cantábo tibi Dómine. **P**sállam , et intelligam in via immaculáta , * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocétiã cordis mei , * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prevaricatiões odívi.

Non adhæsít mihi cor pravum : * declinántem

a me malignum non cognoscebam.

Detrahéntem secréto próximo suo * hunc persequebár.

Superbo óculo , et insatiabili corde , * cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit superbiam : * qui loquitur iniqua , non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutino interficiebam omnes peccatóres terræ :

A facie iræ et indignationis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fenem áruí.

Tu autem Dómine in ætérnum permánes : * et memoriale tuum in generatiõnem et generatiõnem.

Vel Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Clamor meus.

Psalms 101.

DOMINE exáudi oratiõnem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciem tuam a me : * in quacúmque die tribulor , inclina ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te , * velociter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium arúerunt.

Percússus sum ut fenem , et áruít cor meum : * quia ohlúit sum comedere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhesít os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilávi , * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrábat mihi inimici mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant.

Quia cinerem tanquam panem manducábam , * et potum meum cum fletu miscébam.

A facie iræ et indignationis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fenem áruí.

Tu autem Dómine in ætérnum permánes : * et memoriale tuum in generatiõnem et generatiõnem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus , quia venit tempus.

Quóniam placúerunt servis tuis lápides íejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Dómine , * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia edificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiõnem humilium : * et non sprevit preceem eórum.

Scribântur hæc in generatione altera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excéso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audiret gémitus compeditórum : * ut solveret filios interemptórum :

Ut annúntiet in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jérusalem.

In conveniéndum pópulus in unum * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitatem dierum meórum núnctia mihi.

Ne révoques me in dimidio dierum meórum : * in generationem et generationem anni tui.

Infítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pórmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórum mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse és, et anni tui non deficiunt.

Mili servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dó-

mino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus, qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui réditit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióne.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquila juvenus tua.

Faciens misericórdias Dóminus : * et judicium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel volúntates suas.

Miserátor, et misericors Dóminus : * longánimis, et multum misericors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábatur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdia suam super tíméntes se.

Quantum distat ortus ab occidenté : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómmodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus tíméntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam

pulvis sumus : * homo, sicut fenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super tíméntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedicite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, facientes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedicite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui faciitis voluntatem ejus.

Benedicite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bédedic ánima mea Dómino.

Añã. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Añã. Bénédic.

Psalmus 105.

Benedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es vehementer,

Confessióne, et decorem induisti : * amictus lúmine sicut vestiméto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsuum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos spíritus : * et ministros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitatem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitru tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi : * in loco quem fundásti eis.

Términum posuisti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operire terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes bestia: agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúcres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superiórius suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.